क्षयः कल्पान्त इत्यपि । अस्त्रीपङ्कं पुमान्पाप्मापापं किल्बिषकल्मषम् अम १
॥ १३१ ॥ कलुषं वृजिनैनोघमंहो दुरितदुष्कृतम् । स्याद्धर्म्ममस्त्रियां पु स्व १
ण्यश्रेयसी सुकृतं वृषः ॥ १३२ ॥ मुत्प्रीती प्रमदो हर्षः प्रमोदामोदस
म्मदाः । स्यादानन्दथुरानन्दशर्मशातसुखानि च ॥ १३३ ॥ श्वः
श्रेयसं शिवं भद्रं कल्याणं मङ्गलं शुभम् । भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेम
मस्त्रियाम् ॥ १३४ ॥ शस्तञ्चाथ त्रिषु द्रव्ये पापपुण्यसुखादि च ।
मतल्लिकामचर्चिकाप्रकाण्डमुद्धतल्लजौ ॥ १३५ ॥ प्रशस्तवाचका
न्यमून्ययः शुभावहो विधिः । दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्री नियतिर्विधिः
॥ १३६ ॥ हेतुर्नाकारणं बीजं निदानं त्वादिकारणम् । क्षेत्रज्ञ आत्मा पु
रुषः प्रधानं प्रकृतिः स्त्रियाम् ॥ १३७ ॥ विशेषः कालिकोऽवस्था गुणाः
सत्वं रजस्तमः । जनुर्जननजन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भवः ॥ १३८ ॥
प्राणी तु चेतनो जन्मी जन्तुजन्युशरीरिणः । जातिर्जातञ्च सामान्यं व्य
क्तिस्तु पृथगात्मिका ॥ १३९ ॥ चित्तं तु चेतो हृदयं स्वान्तं हृन्मानसं म
नः । बुद्धिर्म्मनीषाधिषणाधीः प्रज्ञा शेमुषी मतिः ॥ १४० ॥ प्रेक्षोपल
ब्धिश्चित्सांव्वँत्प्रतिपज्ज्ञप्तिचेतनाः । धीर्द्धारणावती मेधा संकल्पः कर्म्म
मानसम् ॥ १४१ ॥ चित्ताभोगो मनस्कारः चर्चा संख्या विचारणा । अ
ध्याहारस्तर्क ऊहो विचिकित्सा तु संशयः ॥ १४२ ॥ संदेहद्वापरौ चा
थ समौ निर्णयनिश्चयौ । मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता व्यापादो द्रोहचिन्तन